

Ako si organizovaný zločin dokáže zabezpečiť výsledok sporu vo svoj prospech

Keď bola Tatjana Šidlová prinútená podrobiť sa nanúteným psychiatrickým vyšetreniam, ktorých závery korešpondujú so želaním objednávateľov či už z radov polície, alebo súdov SR, na svoju obranu, že nerozpráva bludy a netrpí paranoiou ako jej pripisujú Poloncová, André, Stankovič a Kosorínsky, doplnila spis OS Žilina sp. zn. 4C 158/2005 po výsluchu Poloncovej a Andrého a ďalšie dôkazy vo forme fotokópií úradných listín - 47 hárkov obojstranne kopírovaných.

Námietku proti Andrému ako znalcovi ani nestačila uplatniť, pretože ešte predtým, ako jej súd umožnil ju podať, vyšší súdny úradník Mgr. Frátrik, ktorý sa už dlhšie obdobie priveľmi angažuje v spise, napísal Andrému list, či bude ochotný potvrdiť, že Šidlová nebola v r. 2005 spôsobilá podať žalobu proti INA Kysuce, a. s.

Ponuku nahliadnutia do spisu André odmietol a samozrejme, že súdu v danom smere vyšiel v ústrety.

Uznesenie o dôlnenie posudku o túto skutočnosť bolo sudkyňou vydané až po písomnom stanovisku Andrého k Frátrikovmu listu.

O tom, že súd v merite veci dávno nekoná, je zjavné. Celú vec posúva účelovo /či zbabelo?/ nie do riešenia podstaty, teda rozhodovania o faktoch na základe ~~obsahu~~ zmluvy a Dohody vypracovanej Heringešom and₄ comp., ale do snáh ako zo Šidlovej urobiť nesvojprávnu osobu za každú cenu, aby bol dôvod žalobný návrh zamietnuť.

Arogantné ignorovanie predložených faktov a dôkazov, porušovanie procesných postupov - to všetko ukazuje na skutočnosť, že spor neprejednáva zákonná sudkyňa, ale organizovaní zločinci v pozadí.

André 8. 8. 2013 k námietkam k osobe jeho ako znalca bez ohľadu na fakty píše, že po obsahovej stránke podanie navrhovateľky len po-

tvrdzuje jeho závery. A to píše bez ohľadu na dôkazný materiál založený do spisu, do ktorého odmietol nahliadnuť.

Čo všetko dokáže "mafia", aby dosiahla svoj cieľ, vidieť najlepšie z ďalšieho "procesného úkonu" vyššieho súdneho úradníka Frátrika. Tento spoľahlivý súdny úradník odoslal 10. 10. 2013 na adresu ÚPN "Žiadosť o súčinnosť/poskytnutie informácie", ktorej podstatou je "... sa v priebehu konania stala spornou skutočnosť, či navrhovateľka Tatjana Šidlová v období, keď jej bol pridelený byt na siedmom poschodí na ulici Ľuda Zúbka 21 v Bratislave /približne rok 1981/, bola alebo nebola sledovaná a odpočúvaná príslušníkmi, resp. spolupracovníkmi ŠtB."

Po tomto texte nasleduje niekoľko ďalších riadkov s odvolávaním sa na § 8 zákona 553/2002 Z. z., prečo má ÚPN súdu informáciu poskytnúť.

18. 10. 2013 ÚPN súdu odpovedá, že v jeho evidenciách sa údaje vzťahujúce sa k osobe Šidlovej nenachádzajú.

Takže: pre vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy a nekorektnej Dohody je pre rozhodovanie súdu potrebný takýto "dôležitý" údaj!!!

Dôležitý je, samozrejme, z toho pohľadu, aby sa nedokázalo, že Poloncová, André, Stankovič a Kosorínsky vypracovali znalecké posudky na objednávku zločincov, ktorí ovládajú dianie v tomto štáte na každej úrovni!

Dôležitý je aj preto, aby sa takýto nedokázateľný fakt - inak všeobecne známy v súvislosti s praktikami ŠtB a jej pohrobkami - mohol označiť ako jeden z jej bludov, aby menovaní "znalci" mali tvrdenia o jej paranoi niečím podložené!

Je na smiech, a súčasne i do plaču, že vôbec podobný nápad skrsol

v hlave vyššieho súdneho úradníka!

Každému súdnemu a minulosti znalému človeku je jasné, že ak bola Šidlová svedkyňou - hoci i nepriamou - vraždy suseda tajne vysväteného farára Coufala, tak sa po svojich výpovediach na orgáne verejnej bezpečnosti stala objektom záujmu a sledovania ŠtB! A provokácií. Takéto všeobecne známe skutočnosti nie je potrebné dokazovať, pretože tak "to chodilo" pred novembrom 1989, a žiaľ, tak to funguje aj v súčasnosti.

/V spise agenta ŠtB Tekuša sa o. i. v jeho záväzku na spoluprácu nachádza aj ochota sledovať osoby nábožensky orientované. /

Tisíciky nič netušiacich občanov ani len netušilo, že sú sledované či už priamo, alebo cez členov domovej samosprávy, odpočúvaním ich telefonátov, otváraním ich korešpondencie, monitorovaním ich pohybu. A rovnako dnes si tajné služby a "mafia" nepýtajú povolenie na sledovanie a odpočúvanie "záujmových" osôb. Najmä tých, ktoré sa im postavili do cesty tak, ako Šidlová a niekoľko ďalších odvážlivcov. Styky a finančné prostriedky z nekalých zdrojov im umožňujú pomocou vyspelej techniky nedokázateľne zasahovať do životov takýchto jednotlivcov.

Je jasné, že žiadne záznamy o podobných aktivitách organizovaného zločinu sa nikde "nenachádzajú".

Sťažovať si na odpočúvanie nemá zmysel. A rovnako nemalo ani pred novembrom 1989, pretože výsledkom je popretie skutočností, resp. odôvodnenie vyšším záujmom, ako kedysi Šidlovej povedala bývalá gen. riaditeľka v sídle na Gottwaldovom námestí - Hlinková.

Nuž a všetkým nám je jasné, kto predstavoval - a aj dnes predstavuje - ten "vyšší záujem".

S tým rozdielom, že v súčasnosti motiváciu "vyššieho záujmu" obeť

nemá šancu odhaliť.

A tu je už len krok k tomu, aby z občana, ktorý sa odvážil proti "moci" postaviť, táto "moc" prostredníctvom takých oddaných služobníkov ako sú Poloncová, André, Stankovič a Kosorínsky /ako aj množstvo iných verných/ vyprodukovala paranoika, ktorého treba na jeho občianskych právach "zákonným" spôsobom obmedziť, pretože je "spoločensky nebezpečný"!

A kto predstavuje túto "spoločnosť", určite netreba do podrobností rozvádzať. Jej jedinou zbraňou je teror bez zábran tých občanov, ktorí ešte doteraz pred ňou necúvli a stále ešte nedržia hubu.

Určite nie je náhodné ani to, že zmrazenie vyšetrovania vraždy Coufala na 50 rokov je opodstatnené. Aktéri ešte žijú, a rovnako aj tá jediná, hoci nepriama svedkyňa jeho vraždy. Treba počkať, kým sa poberú na druhý svet a prípad "Coufal" bude zo stola uložený ad acta.

Za pozornosť stojí, že vyšší súdny úradník nežiada o informácie a súčinnosť orgány v súvislosti s aktivitami Heringeša, o ktorých si môže veľmi ľahko urobiť úsudok napr. prostredníctvom siete FOAF.

Aj tu by bolo vhodné hľadať dôkazy - ale tie by asi boli v prospech Šidlovej, a to nikto nepotrebuje.

Namiesto toho je treba zameriavať svoje úsilie na likvidáciu navrhovateľky, ktorá sa odvážila domáhať svojich zákonných práv zákonnou cestou.

"Pracovné postupy" Mgr. Frátrika vysielajú signál, že v konaní 4C 158/2005 na OS Žilina nebude všetko v súlade so zákonom, sudcovskou etikou, a už vôbec nie s nezávislosťou súdu.